

Fyra Dikter

af

Carl Snoilsky

satta i musik

för en röst och piano

af

Spa [Peyron]

[autogr.]

1. Sångartön
2. Femton år och sjutton år
3. Hvi skulle jag ej sjunga?
4. Viva la Lavandaja

* $\frac{1941}{1354}$

Leggiers Femton år och sjutton år

Ska

mf

Hon var så ung, var
Men mycket dök kan

resc.

fem-ton år Och nöjd med kor-ta kjo-len. Hon ska-ka-de sitt
skif-ta om På ett par kor-ta vä-rar! Hvad nys i fröjd till

f

län-ga här, Som sken liket guld i so-len; I lac-kear öf-ver-
knopp-ning kom, Kan by-tas blätt i ta-rar. Hon sit-ter nu i
2 volte: più lento e meno f

3

-sval-lan-de, Det föll kring hen-nes bys-sa, Och vac-ker och be-
den-na stund Med pan-nan skyld i kan-den, Med lö-jet dödt på

-fal-lan-de Hon var som en prin-ses-sa.
ro-sen-mund Och bli-ken fäst på san-den.

p

Det
Två

grazioso

var ett sin-ne fjä-riks-lätt, Och än-da så a-böj-ligt. Hon
vä-rov blott ha gått sin kos. Had hon väl händt på des-sa? Så

p

2 volta
meno mosso.

poco sosten. mf *poco ritard.* *à tempo*

ret-sam var på tu-sen sätt; Pli ond var dock o-möj-ligt. Hon
blek och tyst! Hur när min ros? Hur är det min prin-ses-sa? Min-

poco sosten. mf *poco ritard*

re - scen - do.

f

sprang i-bland, för-tvif-ladt gik, Långt hän bland berg och bac-krar, Om
-sann ser jag ej ta-rar slå E-mel-lan ö-gon-hå-ren! Det

à tempo *re - scen - do.* *mf*

cre - - - scen - - - do.

li - ten luf - tig, blond Le - phyr — Jag fast dew!
 der blir in - gen klok up - på Ache,

piu lento

Jo jag tac — kar!
 de der sjut - tor a - ren!

ritard

Tempo I.

Men